

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1289/2014
27.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Ж.И. и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.И., адв. Ј.К., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зајечару К. 41/2013 од 03.03.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 664/14 од 15.09.2014. године, у седници већа одржаној 27.01.2015. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ж.И., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зајечару К. 41/2013 од 03.03.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 664/14 од 15.09.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зајечару К. 41/2013 од 03.03.2014. године, окр. А.С. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити ако у периоду од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окр. Ж.И. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године.

Према малолетном Н.Р., првостепеном пресудом је изречена васпитна мера појачан надзор од стране родитеља која ће трајати најмање шест месеци а највише две године, о чијем престанку ће суд накнадно одлучити.

Одлучујући о жалби браниоца окр. Ж.И., Апелациони суд у Нишу је пресудом Кж1 664/14 од 15.09.2014. године, одбио жалбу као неосновану и првостепену пресуду у односу на овог окривљеног потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окр. Ж.И., адв. Ј.К., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи, обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ж.И. је неоснован.

Бранилац у захтеву указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, јер је првостепена пресуда заснована на доказима на којима се по закону не може заснивати и то на одбрани малолетног Н.Р., датој у Полицијској управи у Бору, када је саслушан противно одредбама Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела односно без присуства родитеља и дечијег психолога. Осим тога, према захтеву, пресуда је заснована и на препознавању окр. Ж.И. од стране малолетног Н.Р., иако препознавање није обављено у складу са одредбом члана 90. став 1. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда неосновано бранилац окр. Ж.И. указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

Стоји навод захтева да саслушање малолетног Н.Р. у полицији није обављено у свему у складу са одредбама Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела као и да препознавање окр. Ж.И. од стране малолетника није у потпуности обављено у складу са одредбом члана 90. став 1. ЗКП. Међутим, имајући у виду садржину одредбе члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, наведене мањкавости у прибављању доказа представљају релативно битну повреду одредаба кривичног поступка због које није нужно укидање пресуде.

Ниме, првостепена пресуда није заснована искључиво на исказу малолетника и обављеном препознавању, те је, с обзиром на друге изведене доказе (одбрана окр. А.С., потврда о привремено одузетим предметима Кри. 97/13 од 12.07.2013. године ...), очигледно да би у конкретном случају и без доказа на које бранилац указује, била донета иста пресуда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ж.И. оценио неоснованим и, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**